

Кога се тиче како живе приче, Дејан Алексић

Ово је прва књига о причама коју сам прочитала.Изгледа да ни причама није лако,неке беже,неке не желе да буду тамо где их је писац ставио,али је свака за себе занимљива и лепа.

Приче су као и деца,некад срећне,некад незадовољне,размажене и хтеле би више.Једна од прича из ове књиге је и Прича која бежи.И побегла је...стварно.Ни приче не подносе што личе једна на другу па мењају себе,жалеле се својим ликовима као Иста прича.Или,кад је у пужеву кућици ушла промаја и било јој је тесно,а пуж није био код куће.Пуж увек са собом носи своју кућицу али овог пута у овој причи отишао је без ње и ...прича није могла да се заврши замислите.Постоји и размажена прича.Нешто хоће па неће,расплакала се,молила је да се неки ликови као што је вук врате у причу да би могла да се заврши.

Вук је у причи ленчарио. Није волео јесен и зиму.Био је једна велика незналица-није знао шта је читање!Од бувице која га је грицкала иза ува сазнао је да читање лечи незнање и речито да научи да чита.Зато се вук као лик у причи и вратио у књигу.

Постоји и прича о певачима,али ту причу наш писац није хтео да напише.Зашто?Па кад их је срео поново у причи била су сад тројица зевача.Само је зевалица певала....Када је писац поново размишљао да ипак напише ту причу,седећи на својој клупи спречила га је Непозната Појава што седи на клупи да би је запиткивали глупи.Нисам веровала да тако нешто постоји.Да ли је то глас разума!?

А Празна прича?!Е па она није хтела да буде написана. Али,видела је слику дечака са плишаним медом,као да је писац видео себе малог какав је био некада као дете.И тако је ипак била испрочана.

А онда...једна Рупа је молила нашег писца да јој напише причу.Може ли то?Да ли има неку добру идеју? И написана је прича која се чита када се вири кроз Рупу у “ Причи о Рупи”.У њој се сакрио и главни јунак и не знамо ко је он.Али,ипак главни јунак је краљ који краде крофне из краљевске кухиње.И успео је да наљути дворску куварицу,јер га је видела да краде крофне кроз рупу на креденцу.Да ли то можда наш писац прича о себи и својој мами?

Нисам веровала да постоји и Алергична прича. Прича која је алергична на читаоце замислите.А да се претварамо да нисмо читаоци него да само гледамо у слова?

А прича о Господину Зиду? Тај Зид и Огласна Табла на њему били су заједно у улици.Зид није знао да чита и није умео да прочита шта пише на Огласној Табли.Она није хтела да га научи да чита, јер би га онда вероватно било срамота због тога што пише на њему.Био је пун шкработина.Јадан,као да су му се цигле скупљале од срамоте иако није умео да чита.Људи су се смејали и окретали главу од њега.једног дана поред Зиде прошао је неки сликар,који је мало више попио.И он је видео тај Зид,узео је боје и сликарски алат и насликао нешто лепо.А онда је тај део постао посећен,долазили су људи и разгледали и дивили се.Неки су чак и запросили девојке пред тим Зидом, јер се веровало да доноси

срећу.Ето,сада је постао Господин Зид.Али,и даље је желео да научи да чита.Сваком треба помоћи да научи да чита,зар не?

Прича од које се зева је прича о Зевомиру,дечаку који је везбао зевање,а зевање је заразно.Сви треба да ставе руку на уста кад зевају,тако ме је учила мама.Да ли куће зевају? Да ли и патике зевају?Тражио је другаре и било му је досадно.И зевнуо је тако да је прогутао Месец.Е онда је схватио да се зева са руком на устима.

Стигао је и Крај приче.Али,није то био обичан крај.Био је то наставак Незавршене приче-стигао је пуж својој кући.И отерао промају.Пошто је једва отерао више није излазио из своје кућице и носио је увек са собом.

Драго ми је што сам прочитала ову књигу, јер сам се лепо забављала ,кроз приче, заједно са нашим писцем.

Лена Вуковић
ОШ Јанко Веселиновић

Јелена Ђуричић,библиотекар
lela.djuricic@yahoo.com